

**ARBETSMARKNADS- OCH
JÄMSTÄLLDHETSUTSKOTTETS
UTLÅTANDE 20/2002 rd**

**Regeringens proposition med förslag till lagar
om utkomstskydd för arbetslösa och om änd-
ring av lagar som har samband med den**

Till social- och hälsovårdsutskottet

INLEDNING

Remiss

Riksdagen remitterade den 17 september 2002 en proposition med förslag till lag om utkomstskydd för arbetslösa och om ändring av lagar som har samband med den (RP 115/2002 rd) till arbets- och jämställdhetsutskottet för beredning och bestämde samtidigt att arbets- och jämställdhetsutskottet skall lämna utlåtande i ärendet till social- och hälsovårdsutskottet.

Sakkunniga

Utskottet har hört

- regeringsråd Hannu Hakkola och regeringsråd Anja Kairisalo, social- och hälsovårdsministeriet
- konsultativ tjänsteman Leena Koskinen, undervisningsministeriet
- lagstiftningsråd Pasi Järvinen, arbetsministeriet
- jurist Olli Häkkinen, Folkpensionsanstalten
- rektor Jorma Keränen, Jyväskylä öppna universitet
- avdelningschef Keijo Lipén, Mellersta Finlands arbetskrafts- och näringscentral

- projektplanerare Terho Pekkala, Kriminalvårdsväsendets distriktsbyrå i Kajana
- yrkesvalspsykolog Kari Kilpeläinen, Tammerfors arbetskraftsbyrå
- biträdande byråchef Taina Hartikainen, Vanda arbetskraftsbyrå
- överinspektör Niina Jussila, Försäkringsinspektionsverket
- styrelseordförande, kassachef Laura Palokangas, Arbetslöshetskassornas Samorganisation rf
- jurist Janne Metsämäki, Finlands Fackförbunds Centralorganisation FFC rf
- juris kandidat, ombud Johan Åström, Industrins och Arbetsgivarnas Centralförbund
- ombudsman Mikko Räsänen, Servicearbetsgivarna rf
- planeringschef Pertti Rauhio, Företagarna i Finland
- ordförande Lea Karjalainen, Finlands Arbetslösas Samarbetsorganisation TVY rf
- intressebevakningssekreterare Petri Mustakallio, SAKKI ry
- socialpolitisk sekreterare Jukka Pajarinen, Finlands studentkårers förbund rf.

PROPOSITIONEN

Regeringen föreslår en totalrevidering av lagstiftningen om utkomstskydd för arbetslösa. Enligt förslaget skall alla bestämmelser om utkomstskydd vid arbetslöshet, som nu finns i olika lagar samlas i den nya lagen.

Propositionen utgör en del av en lagstiftningshelhet som syftar till att göra lagstiftningen om utkomstskydd klarare. Utkomstskyddsförmånerna vid arbetslöshet är på många sätt bundna till arbetsförvaltningens arbetskraftspolitiska åtgärder. Propositionen har nära anknytning till propositionen med förslag till lag om offentlig arbetskraftsservice, där man samlat bestämmelserna om arbetskraftspolitiken från olika lagar.

Enligt propositionen blir avgångsbidraget en del av utkomstskyddet för arbetslösa så förhöjd inkomstrelaterad dagpenning betalas för 130 dagar till en person som har blivit uppsagd av ekonomiska orsaker eller av produktionsskäl. Avgångsbidragets vuxenutbildningstillägg kompenseras genom att förtjänststödet för arbetskraftsutbildning och utbildningsdagpenningen för arbetslösa betalas till förhöjt belopp under utbildningstiden. I samband med att systemet med arbetslöshetspensioner upphör ändras be-

stämmelserna om hur länge arbetslöshetsdagpenning betalas ut så att en arbetssökande har rätt till arbetslöshetsdagpenning fram till utgången av den månad då han eller hon fyller 65 år (rätt till tilläggsdagar), om han eller hon har arbetat minst 5 år under de senaste 15 åren och har fyllt 59 år då det maximala antalet dagar, 500, som berättigar till arbetslöshetsdagpenning uppnås. Enligt förslaget skall bestämmelserna om jämkad dagpenning ändras så att jämkningen vid heltidsanställningar gäller anställningsförhållanden på högst två veckor och att jämkad dagpenning kan betals i förskott. Ett treårigt försök görs med utvidgad användning av arbetsmarknadsstöd där arbetsmarknadsstöd betalas till en arbetsgivare i form av ett sammansatt stöd utan andel för sysselsättningsstöd i syfte att sysselsätta arbetslösa personer som fått arbetsmarknadsstöd för minst 200 dagar.

De föreslagna lagarna avses träda i kraft den 1 januari 2003. Ändringarna gällande rätt till tilläggsdagar föreslås träda i kraft så att de nuvarande bestämmelserna tillämpas på dem som är födda 1949 och tidigare.

UTSKOTTETS STÄLLNINGSTAGANDEN

Motivering

Arbetskraftspolitiska förutsättningar för erhållande av utkomstskydd för arbetslösa

Utskottet anser att det är möjligt att få arbetslösa att delta i utbildning som faktiskt förbättrar deras möjligheter till sysselsättning och i andra lämpliga åtgärder också utan hot om förlust av utkomstskyddet. Med de nuvarande arbetskraftspolitiska anslagen är det bara drygt 20 % av de arbetslösa som kan delta i stödarbeten, utbildning eller andra åtgärder. Problemet är sålunda inte brist på vilja att delta utan det faktum att endast en liten del av dem som önskar delta ges möjlighet därtill.

En stor del av arbetskraftsmyndigheternas arbetstid går i dag åt till att behandla frågor i anslutning till avslag på ansökningar om arbetslöshetsförmåner, vilket inte kan undgå att negativt påverka möjligheterna till högkvalitativ arbetskraftsservice. Utskottet föreslår därför en utredning av hur de arbetskraftspolitiska villkoren för utkomstskydd för arbetslösa skall kunna göras klarare och arbetet med att utreda om de har uppfyllts därigenom minskas, vilket skulle ge arbetskraftsbyråerna och arbetskraftskommissionerna mera tid över för att utveckla själva arbetsförmedlingsverksamheten.

Grundlagsutskottet lyfte i sitt utlåtande fram intresserepresentationen i arbetskraftskommissionen, arbetslöshetsnämnden och försäkrings-

domstolen och ansåg att social- och hälsovårdsutskottet bör föreslå att riksdagen godkänner ett uttalande om att regeringen låter utreda hur lämpligt det är att intresserepresentationen är såpass utbredd i olika instanser med tanke på skyddet av individens grundläggande fri- och rättigheter. Utskottet omfattar grundlagsutskottets utlåtande och finner det viktigt att arbetskraftskommissionernas roll i förfarandet för beviljande av utkomstskydd för arbetslösa utreds närmare. I storstäderna behandlar arbetskraftskommissionerna årligen tusentals utlåtanden om utkomstskydd för arbetslösa. Deras möjligheter att sätt sig in i varje enskilt utlåtande är därför små. I utvecklingen och styrningen av arbetskraftsbyråns verksamhet hinner de knappast alls delta.

Grundlagsutskottet föreslog i sitt utlåtande att bestämmelsen om skyldigheten att ta emot arbete ändras t.ex. så att det "med beaktande av den arbetssökandes alla omständigheter" skall vara fråga om arbete som kan anses lämpligt för honom eller henne. Uttrycket täcker då också ordnande med vård av barn. Utskottet instämmer i grundlagsutskottets ståndpunkt och anser att om bestämmelsen ändras på det föreslagna sättet kan den också anses omfatta problem till följd av brister i kollektivtrafiken och någon särskild skyldighetsbestämmelse om den skulle då kanske inte behövas. Kollektivtrafiken har under de senaste åren tillhandahållit allt sämre service utanför tätorterna. Utskottet finner det viktigt att begränsningarna i de arbetslösas möjligheter att ta emot ett arbete eller delta i utbildning eller andra åtgärder på grund av att kollektivtrafik saknas eller nivån på servicen är mycket låg beaktas på lämpligt sätt när arbete eller åtgärder erbjuds och arbetskraftspolitiska utlåtanden ges.

Rätt till tilläggsdagar i stället för arbetslöshetspension

För närvarande betalas arbetslöshetsdagpenning för tilläggsdagar till dem som fyllt 57 år före utgången av maximitiden på 500 dagar. Rätten till tilläggsdagar kvarstår tills personen i fråga fyllt 60 år. När han har fyllt 60 år har han möjlighet att få arbetslöshetspension om han har varit i ar-

bete 5 år under de senaste 15 åren och fått arbetslöshetsdagpenning för maximitiden.

I lagförslaget höjs åldersgränsen för rätten till tilläggsdagar för dem som är födda 1950 eller senare till 59 år och villkoret för att kunna få tilläggsdagar är att personen i fråga har arbetat minst 5 år under de senaste 15 åren. Rätten till tilläggsdagar kvarstår tills personen fyller 65 år. Arbetslöshetspension beviljas inte längre utan meningen är att rätten till tilläggsdagar skall ersätta arbetslöshetspensionen.

Åldersgränsen för rätten till tilläggsdagar höjs alltså med två år jämfört med nuvarande bestämmelser. Utanför rätten till tilläggsdagar faller också de som inte uppfyller arbetsvillkoret (5 år under de senaste 15 åren). Utskottet poängterar att bland de grupper som nu får arbetslöshetspension faller företagare och andra som bedriver egen verksamhet samt långtidsarbetslösa som omfattas av systemet med arbetsmarknadsstöd helt utanför ramen för det nya systemet. Eftersom dagpenningen enligt rätten till tilläggsdagar inte i samtliga fall motsvarar nivån på den nuvarande arbetslöshetspensionen höjs nivån på dagpenningen för tilläggsdagarna för dem som länge varit med i arbetslivet så att då lönen är större än 90 gånger grunddelen är förtjänstdelen i fråga om den del som överskrider denna gräns 32,5 i stället för 20 % som annars tillämpas. Utskottet påpekar att endast de som har rätt till inkomstrelaterad dagpenning kan få höjd dagpenning. Om ändringarna genomförs måste andra åtgärder vidtas för att trygga ställningen för företagarna, de långtidsarbetslösa och andra vars position har försvagats.

Höjd förtjänstdel i stället för avgångsbidrag

Enligt förslaget betalas förhöjd förtjänstdel på dagpenningen om någon har förlorat sitt arbete av ekonomiska orsaker eller av produktionsskäl, förutsatt att han eller hon har varit medlem av en löntagarkassa minst fem år och deltagit i arbetslivet minst 20 år. Den förhöjda förtjänstdelen ersätter det nuvarande avgångsbidraget. Den viktigaste skillnaden mellan det nya systemet och systemet med avgångsbidrag består i att också de

som omfattas av grunddagpenning är berättigade till avgångsbidrag. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande fast social- och hälsovårdsutskottets uppmärksamhet vid denna försämring av utkomstskyddet för arbetslösa. Arbetsmarknads- och jämställdhetsutskottet instämmer i grundlagsutskottets utlåtande.

Behovsprövning för arbetsmarknadsstöd

Enligt 9 kap. 3 § beaktas inte bara den arbetslösas egna inkomster utan också makens eller sambons inkomster vid behovsprövningen för arbetsmarknadsstöd. Grundlagsutskottet har i sitt utlåtande påpekat att detta endast med svårighet kan anses stå i samklang med de grundläggande rättigheternas individuella karaktär och det system som bäst rimmar med grundlagen är ett där behovsprövningen endast gäller den arbetslösas egna inkomster.

Utskottet instämmer i grundlagsutskottets syn och finner det ytterst problematiskt att behovsprövningen kopplas samman med makens inkomster. Det går illa ihop också med vårt inkomstskattesystem, som utgår från särbeskattning baserad på individuell granskning och där en eventuell underhållsskyldighet gentemot maken inte på något sätt tas i beaktande.

Den definition på samboförhållande som tillämpas i beskattningssammanhang avviker väsentligt från definitionen i 1 kap. 7 § lagen om utkomstskydd för arbetslösa. I skattelagarna förutsätts att de berörda personerna har eller har haft ett gemensamt barn eller att de har varit gifta med varandra. Enligt lagen om utkomstskydd för arbetslösa räcker det med att en man och en kvinna fortgående lever i ett samboförhållande dvs. i gemensamt hushåll och även i övrigt under äktenskapsliknande förhållanden. I motiveringen till lagförslaget sägs att gemensamt hushåll och äktenskapsliknande förhållanden är problematiska begrepp ur verkställighetssynpunkt.

Utskottet framhåller att det i ett samboförhållande inte på långt när alltid innebär ett gemensamt hushåll och att sambor enligt lagstiftningen inte har underhållsplikt gentemot varandra. Också när det gäller äkta makar är det enligt ut-

skottets uppfattning tveksamt att vägra någon arbetsmarknadsstöd på grundval av makens inkomster och det kan leda dels till skilsmäsoarrangemang i syfte att kringgå lagen, dels till faktiska skilsmässor om den ena maken inte är villig att stå för den andra makens alla utgifter. Också ur jämställdhetssynpunkt är behovsprövningen för arbetsmarknadsstöd utgående från makens inkomster en viktig fråga, eftersom majoriteten av dem som blir utan stöd till följd av behovsprövningen är kvinnor. Av dessa anledningar föreslår utskottet att social- och hälsovårdsutskottet utreder möjligheterna att inte ta med makens inkomster i behovsprövningen för arbetsmarknadsstöd.

Utskottet instämmer i grundlagsutskottets syn på svårigheterna med att betala ett partiellt arbetsmarknadsstöd till någon som bor tillsammans med sina föräldrar och finner det viktigt att bestämmelsen ges en skäligare utformning.

Sammanjämkning av utkomstskyddet för arbetslösa och studiestödet

Enligt 2 kap. 6 § i förslaget till lag om utkomstskydd för arbetslösa har en studerande på heltid inte rätt till arbetslöshetsförmåner. Som heltidsstudier betraktas enligt förslaget bl.a. studier i syfte att avlägga högskoleexamen, gymnasiestudier som omfattar minst 75 kurser samt yrkesinriktade och andra studier som i genomsnitt omfattar minst 3 studieveckor per månad eller 25 veckotimmar. Enligt 3 mom. betraktas också andra studier som heltidsstudier, om den arbetsinsats som studierna kräver är så stor att den utgör ett hinder för att ta emot heltidsarbete. I motiveringen till paragrafen anges att målet är att definitionerna av heltidsstudier i lagen om utkomstskydd för arbetslösa och studiestödslagstiftningen skall vara så enhetliga som möjligt så att man kan undvika situationer där den som är i behov av ekonomisk stöd inte är berättigad till någotdera stödet.

Utskottet anser att målet att garantera arbetslösa studerande möjlighet att få antingen utkomstskydd för arbetslösa eller studiestöd är viktigt. Enligt utredning till utskottet garanterar

den föreslagna bestämmelsen dock inte denna möjlighet utan problem kan uppstå t.ex. för dem som studerar mer än 3 studieveckor per månad vid öppna universitetet och för dem som deltar i examensinriktad fortbildning. För att det skall vara möjligt att bedriva självständiga studier finner utskottet det nödvändigt att ändra bestämmelsen så att den garanterar att den som inte har rätt till studiestöd beviljas utkomstskydd för arbetslösa.

Arbetsmarknadsstöd för unga

Grundlagsutskottet har påpekat att den som en gång i sin ungdom utan giltigt skäl har vägrat delta i utbildning, arbetspraktik eller någon annan arbetsmarknadsåtgärd eller har låtit bli att söka sig till någon yrkesinriktad utbildning förlorar rätten till arbetsmarknadsstöd för flera år. Denna påföljd upphör om personen i fråga skaffar sig yrkesinriktad utbildning eller då han fyller 25 år. Grundlagsutskottet har förutsatt att lagen kompletteras och att betydelsen av ett sådant självförvållat skäl att vägra arbetsmarknadsstöd upphävs när den berörda personen ändrar sitt beteende och t.ex. deltar i en sådan arbetskraftspolitisk åtgärd som avses i bestämmelsen.

Utskottet betonar vikten av individuella tjänster för unga och anser att om en ung person har vägrats arbetsmarknadsstöd får detta inte leda till att unga inte längre kan nås av arbetskraftsbyråns tjänster, utan det måste kopplas samman med systematiskt arbete för att hitta en lämplig arbets- eller utbildningsplats eller något annat slag av sysselsättning för den unga. Utskottet instämmer sålunda i grundlagsutskottets ståndpunkt och finner det viktigt att i lagen tas in en bestämmelse som ger de unga möjligheten att genom att ändra sitt beteende igen kunna komma i åtnjutande av arbetsmarknadsstöd.

Utskottet påpekar vidare att arbetsministeriet i sina anvisningar har tolkat bestämmelsen om att låta bli att söka sig till yrkesinriktad utbildning så att den förutsätter ansökan till minst tre utbildningsplatser inom ramen för den gemensamma ansökan. Enligt utskottets uppfattning är

en så schematisk bestämmelse inte särskilt lyckad. Den kan å ena sidan leda till att de unga avsiktligt söker sig till områden där de sannolikt inte blir antagna och å andra sidan att de börjar med en utbildning som egentligen inte intresserar dem och där sannolikheten för att utbildningen avbryts är stor. Alla unga har dessutom inte varit medvetna om kravet på minst tre sökalternativ, vilket har medfört problem. De unga har under dessa omständigheter faktiskt behandlats olika beroende på om arbetskraftsbyrån har informerat dem om saken innan de har lämnat in sin ansökan. Utskottet finner en sådan situation orimlig och anser att om man vill bevara en sådan bestämmelse bör den lyftas upp på lagnivå och de unga bör effektivt informeras om dem t.ex. på formuläret för gemensam ansökan.

Jämkad dagpenning

Enligt förslaget skall bestämmelserna om jämkade arbetslöshetsförmåner tas in i 4 kap. lagen om utkomstskydd för arbetslösa. Rätt till jämkade arbetslöshetsförmåner har enligt bestämmelserna de som utför deltidsarbete, de vars arbetstid har förkortats på grund av permittering, de som har tagit emot heltidsarbete för högst två veckor eller de som har inkomst av företagsverksamheten eller eget arbete som bisyssla. Utskottet konstaterar att rätten till jämkad arbetslöshetsförmån är viktig när det gäller att uppmuntra arbetslösa att ta emot kortvariga arbeten eller deltidsarbeten. Det är därför av stor betydelse att bestämmelserna om jämkade arbetslöshetsförmåner är skrivna på det sättet att det i alla lägen är ekonomiskt lönsamt att ta emot ett arbete och att det inte leder till utkomstproblem på grund av dröjsmål med arbetslöshetsförmånerna.

Enligt 11 kap. 8 § i lagförslaget kan förskott på den jämkade arbetslöshetsförmånen betalas innan betalaren har fått bestyrkta löneuppgifter av arbetsgivaren. Utskottet har flera gånger påpekat att dröjsmål med löneuppgifterna ger upphov till en ofta oskäligt lång väntetid innan utkomstskyddet för arbetslösa betalas ut och leder därigenom till att det inte är möjligt att ta emot något kortvarigt arbete. Utskottet anser därför

att den nu föreslagna möjligheten till förskott är en ytterst välkommen reform. Enligt motiveringen kan förskott betalas om den sökande uppenbarligen har rätt till förmånen, av arbetsgivaren bekräftade löneuppgifter inte står att få utan dröjsmål och väntan på löneuppgifterna enligt utbetalarens bedömning skulle leda till att betalningen försenas oskäligt. Enligt förslaget till bestämmelse avgör betalaren om förskott skall beviljas. Utskottet finner det viktigt att regeringen följer praxis för tillämpning av bestämmelsen och vidtar åtgärder om de oskäliga väntetiderna för dem som beviljats för personen fortfarande kvarstår trots bestämmelsen.

I 4 kap. 6 § i lagförslaget föreskrivs att jämkad arbetslöshetsförmån betalas för högst 36 månader. Maximitiden för de första arbetslöshetsförmånerna utgår på våren 2003. Enligt utredning till utskottet kommer maximitiden nästa vår att gå ut för ca 1 000 personer, av vilka fyra femtedelar är kvinnor och ungefär hälften över 50 år. Utskottet framhåller att möjligheterna för äldre att få heltidsarbete när den jämkade dagpenningen inte längre betalas är synnerligen begränsade. De blir därför sannolikt tvungna att helt sluta arbeta, vilket knappast kan anses vara ändamålsenligt. Utskottet föreslår att social- och hälsovårdsutskottet skall slopa maximitiden för den jämkade dagpenningen.

Försök med sammansatt stöd

I 7 kap. 11 § förslaget till lag om utkomstskydd för arbetslösa ingår bestämmelser om ett nytt försök med sammansatt stöd. Enligt dem kan arbetsmarknadsstöd betalas till en arbetsgivare om den som skall sysselsättas fått arbetsmarknadsstöd för minst 200 dagar vid den tidpunkt då stödet beviljas. Avsikten är att stödet kan beviljas t.ex. i form av servicecheckar utifrån den arbetsökandes eget initiativ. På försöket tillämpas bestämmelserna om sammansatt stöd, enligt vilka hälften av det antal kalenderveckor under vilka arbetsgivaren har fått sammansatt stöd för lönekostnaderna räknas in i arbetsvillkoret. Enligt förslaget kan en person på nytt få ett arbete för vilket sammansatt stöd betalas efter att han eller

hon fått arbetsmarknadsstöd i 200 dagar i stället för de nuvarande 500 dagarna.

Utskottet finner försöket viktigt, eftersom det gör det möjligt att stödja sysselsättningen av dem som kommer ut på arbetsmarknaden cirka ett år tidigare än vad som är fallet med de nuvarande bestämmelserna, som kräver att arbetsmarknadsstöd utbetalats under 500 dagar. Också möjligheten att snabbare på nytt kunna få ett arbete som stöds med hjälp av arbetsmarknadsstöd till arbetsgivaren är en välkommen reform för många långtidsarbetslösa. Samtidigt påpekar utskottet dock att försöket i stor utsträckning bygger på att de arbetslösa med hjälp av servicecheckar själva förväntas delta i sökandet efter en arbetsplats. Med hänsyn till den aktivitet som krävs av de arbetslösa själva och det faktum att arbetsmarknadsstödet endast täcker en liten del av lönekostnaderna anser utskottet att ett sådant stödarbete i sin helhet bör räknas in i arbetsvillkoret. Utskottet föreslår att bestämmelsen i 5 kap. 4 § 4 mom. om att endast hälften av arbetstiden räknas in i arbetsvillkoret begränsas till att gälla enbart sådant "verkligt" sammansatt stöd där både sysselsättningsstöd och arbetsmarknadsstöd betalas till arbetsgivaren.

Enhetligare ersättningar för uppehålle

Under arbetskraftspolitisk vuxenutbildning, arbetslivsträning och arbetspraktik betalas 7 euro i ersättning för uppehålle. Också till dem vars huvudsakliga inkomst består av utkomstskydd och som deltar i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte betalas en sysselsättningspenning på 7 euro. Enligt 7 kap. 8 § 2 mom. i förslaget till lag om utkomstskydd för arbetslösa betalas dock bara 5,05 euro till en mottagare av arbetsmarknadsstöd som deltar i arbetsverksamhet i rehabiliteringssyfte. Något motiv för skillnaden mellan ersättningarna för uppehålle ges inte i propositionen. Utskottet anser att ersättningarna för uppehålle för dem som deltar i samma åtgärder bör vara de samma oberoende av genom vilket system de betalas och finner det absolut nödvändigt att ersättningen för uppehålle höjs till 7 euro

också när det gäller mottagare av arbetsmarknadsstöd.

Övergångsbestämmelse om förhöjd utbildningsdagpenning

Utskottet behandlar för närvarande också regeringens proposition med förslag till lag om utbildningsfonden och ändring av vissa lagar som har samband med den (RP 219/2002 rd). Lagförslaget hänger nära samman med den nya lagen om utkomstskydd för arbetslösa, där det ingår bestämmelser om förhöjd förtjänstdel och förhöjd utbildningsdagpenning som avses ersätta avgångsbidraget och avgångsbidragets vuxenutbildningstillägg. Enligt utskottets mening bör man i samband med utskottsbehandlingarna av lagreformerna se till att övergångsbestämmelserna i lagen om Utbildningsfonden och lagen om utkomstskydd för arbetslösa formuleras så att ingen faller mellan systemen när det nya systemet tas i bruk den 1 januari 2003.

Enligt uppgift till utskottet har besluten om avgångsbidragets vuxenutbildningstillägg efter den 1 augusti 2002 skrivits så att deras giltighetstid utgår den 31 december 2002. Enligt 9 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i förslaget

till lag om utkomstskydd för arbetslösa kan förhöjd utbildningsdagpenning endast beviljas för utbildning som börjar efter att lagen trätt i kraft. För utbildning som börjat på hösten 2000 beviljas sålunda varken avgångsbidragets vuxenutbildningstillägg eller förhöjd utbildningsdagpenning under 2003. För att undvika detta problem föreslår utskottet för social- och hälsovårdsutskottet att 9 mom. i ikraftträdelsebestämmelsen i lagen om utkomstskydd för arbetslösa ändras och att förhöjd utbildningsdagpenning skall kunna beviljas också för utbildning som börjat före den 1 januari 2003 under förutsättning att avgångsbidragets vuxenutbildningstillägg inte betalas för den.

Samtidigt påpekar utskottet att 58 a § 1 mom. 3 punkten i lagförslag 2 bör gälla Utbildningsfonden och inte utbildnings- och avgångsbidragsfonden.

Utlåtande

Arbetsmarknads- och jämställdhetsutskottet anför som sitt utlåtande

att social- och hälsovårdsutskottet bör beakta vad som anförts ovan.

Helsingfors den 21 november 2002

I den avgörande behandlingen deltog

ordf. Jouko Skinnari /sd
vordf. Raija Vahasalo /kok (delvis)
medl. Tuula Haatainen /sd (delvis)
Pertti Hemmilä /saml
Leea Hiltunen /kd
Anne Holmlund /kok (delvis)
Anne Huotari /vänst
Kyösti Karjula /cent
Esa Lahtela /sd

Pertti Mäki-Hakola /kok (delvis)
Petri Neittaanmäki /cent
Håkan Nordman /sv (delvis)
Lauri Oinonen /cent
Pirkko Peltomo /sd (delvis)
Tero Rönni /sd
Jaana Ylä-Mononen /cent
ers. Matti Kangas /vänst (delvis).

Sekreterare var

utskottsråd Ritva Bäckström.